

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 49. Renati Chopini fatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](#)

quo tamen interdum orationem suam Sæc. XVII.
fat obscuram reddidisset, indeque fa- A.C. 1606.
ctum, ut purioris latinitatis cultoribus
dictio minus probetur: non deerant ta-
men, qui hanc scribendi rationem Ci-
ceronianæ dictioni præferrent, avide-
que consecutari studerent; quamvis potis-
simi cunctos doctrinæ atque eruditionis
nervos, qui in hoc stylo erant, quique in
eius operibus haud ingrati sunt, imi-
tando non assequerentur, hinc ipsem
Lipsius id animadvertisens, auctor suis
Auditoribus erat, ut hac una in re ab
ipsius imitatione se abstraherent, tota-
que mente Ciceronem intuerentur.

§. XLIX.

Renati Chopini fatum.

Inter Ecclesiasticos Scriptores pariter *Le Long.*
sibi locum vendicare videtur Rena- *Bibl. hist.*
tus Chopinus Belgoli in Andegavensi *Maine Bibl.*
Ducatu anno restauratae Salutis miile- *France.*
fimo quingentesimo trigesimo septimo
natus. Hic celeberrimus ævi sui Cauf-
sidicus longo admodum tempore in Pa-
risiensi Senatu forenses cauffas agebat,
in gravissimis Regni negotiis consultus:
Cardinalis quoque Bourbonii jura strenue
tuebatur, acerrimus *Ligæ* defensor, ac
Vir ingenii acie, eruditionis amplitu-
dine, & memoriae felicitate celebri-
mus:

Sæc. XVII. mus: suorum municipum consuetudines
 A. C. 1606. commentario de *Andium legibus municipiis*
 palibus, & alio de *civilibus Parisinorum muni-*
ribus, ac demum Franciæ jura edito
 libro, cui titulus de *Domanio Franciæ*
 ampliori ac fæcundiori stylo quam Molinæus illustrabat, tanto nominis fu-
 applausu, ut Henricus III. ei in labore
 præmium præter mille aureos, ut vo-
 cant, Solares etiam Nobilitatis diplo-
 ma concederet. Demum ad ea, qui
 pietatem proprius accedunt, studia con-
 versus, juris Pontificii, Sacerdotiorum
 que litibus explicandis totum se sacra-
 bat, hancque in rem opus elucubraba-
sacram Politiam nuncupatum. Tandem
 novissimus illius labor erat suum *Mono-*
sticon seu de Jure Cœnobitarum, in qua
 opere veterem Monasticæ vitæ discipli-
 nam collapsam deplorat, nostri ævo lo-
 lutam castigat, & restaurandæ mediæ
 præscribit, ac ferme cujuslibet Ordini
 & cœnobii elogia, diplomata, immuni-
 tates, ortus, progressus, Conditores
 eorumque Benefactores recenset. Pra-
 ter hæc scripsit quamplurimos alias tra-
 catus, qui unaomnes latino idioma
 in sex voluminibus collecti exstant. Ce-
 terum stylo usus est admodum implexo
 atque obscuro. Obiit Parisiis die tri-
 gesima Januarii anno ætatis suæ sex-
 gesimo nono nondum expleto.

§. L